

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520202371
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:3520202371.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej a Mgr. Zuzany Štolcovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: F. Z., nar. XX.XX.XXXX, a I. Z., nar. XX.XX.XXXX, deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Mesto nad Váhom, deti matky X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX Z. B. V. a otca L. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XXX, zastúpeného W. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. G. XXXX, za účasti Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom č.k. 8P/49/2020-674 zo dňa 5. októbra 2022 v spojení s opravným uznesením toho istého súdu č.k. 8P/49/2020-758 zo dňa 18. mája 2023

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením vo výroku, ktorým návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (IV.), ponecháva nedotknutý.

V ostatných častiach rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením Okresný súd v Novom Meste nad Váhom výrokom I. rozhodol, že maloletý F. Z., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti otca a maloletá I. Z., nar. XX.XX.XXXX sa zveruje do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Výrokom II. súd rozhodol, že: „Matka je povinná prispievať výživné na mal. F. sumou vo výške 110,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, s účinnosťou od 18.12.2020. Matka je povinná prispievať výživné na mal. I. sumou vo výške 100,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca, s účinnosťou od 18.12.2020 do 05.10.2022. Nedoplatok na splatnom výživnom zo strany matky na maloletého F. za obdobie od 18.12.2020 do 30.09.2022 vo výške 1.194,- Eur je matka povinná zaplatiť v 30,- Eur mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným k rukám otca, pod stratou výhody splátok. Nedoplatok na splatnom výživnom zo strany matky na maloletú I. za obdobie od 18.12.2020 do 05.10.2022 vo výške 1.145,90 Eur je matka povinná zaplatiť v 30,- Eur mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným k rukám otca, pod stratou výhody splátok. Otec je povinný prispievať výživné na mal. I. sumou vo výške 100,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, s účinnosťou od 06.10.2022.“. Výrokom III. rozsudku súd upravil styk rodičov s maloletými deťmi tak, že: „Matka je oprávnená sa s mal. F. stýkať každý párny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. Otec je oprávnený sa s mal. I. stýkať každý nepárny týždeň od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. Matke a otcovi súd ukladá realizovať prevzatie a odovzdanie maloletých detí počas dní školského vyučovania v škole, ktorú maloleté deti navštevujú, v prípade ak prevzatie a odovzdanie maloletých detí

bude v čase mimo školského vyučovania, resp. deti sa nezúčastnia školského vyučovania, prevzatie a odovzdanie maloletých detí súd ukladá rodičom realizovať prostredníctvom V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. XXX.“. Výrokom IV. rozsudku súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.08.2022. Výrokom V. súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 8P/49/2020-222 zo dňa 29.04.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 27CoP/44/2021-328 zo dňa 02.08.2021, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom VI. rozsudku súd zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 8P/49/2020-382 zo dňa 23.11.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/3/2022-438 zo dňa 31.01.2022, s účinnosťou od právoplatnosti tohto rozsudku. Výrokom VII. súd rozhodol, že o náhrade trov štátu súd rozhodne osobitným uznesením. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok VIII. rozsudku).

2. Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 36 ods. 1 Zákona o rodine v spojení s ust. § 24, § 25 a § 26 Zákona o rodine, keď prihliadajúc najmä na závery znaleckého dokazovania mal za to, že zverenie maloletého F. do osobnej starostlivosti otca a maloletej I. do osobnej starostlivosti matky nie je v rozpore so záujmami maloletých detí. Vzťahy medzi rodičmi sú dlhodobo napäté a neupravili sa ani v priebehu celého konania. Rodičia majú obmedzenú komunikáciu i s poukazom na prebiehajúce trestné konanie a s tým súvisiace obmedzenia na strane otca vo vzťahu k matke a navzájom komunikujú jedine prostredníctvom tretích osôb. V konaní mal prvoinštančný súd preukázané, že maloletá I. prejavila vôľu vyrastať v starostlivosti matky a maloletý F. v starostlivosti otca. Ide o nepochybne závažné rozhodnutie, pokiaľ by mali byť maloletí ako súrodenci rozdelení, toto ale je podporené znaleckým dokazovaním, keď znalec veľmi zrozumiteľne, odborne a presvedčivo zodpovedal na otázky prvoinštančného súdu. Vyjadrenia maloletých detí boli primerané ich veku, pričom znaleckým dokazovaním bolo potvrdené s prihliadnutím i na súrodenecké väzby a citové väzby k obidvom rodičom, že u maloletého F. je optimálnym riešením zverenie do osobnej starostlivosti otca a u maloletej I. zverenie do osobnej starostlivosti matky. Znalec uvedený záver odôvodnil tým, že maloletá I. je extrovert, spoločenská, prispôsobivá, má srdečný vzťah k ľuďom a k matke ju viaže silné citové puto. Nevynechá žiadnu príležitosť pomazať sa s ňou, objímať ju a podobne. Maloletý F. je výrazný introvert, od útleho veku je sociálne menej prispôsobivý, má rád konštruktívne hry, vyhýba sa kolektívnym športom, čo navyše prejavuje okrem iného i neochotou navštevovať matku, nie však preto, že by matku nemal rád, jednoducho nerád odchádza z domu, v ktorom vyrástol. Pri úprave styku rodičov s maloletými deťmi navzájom súd prihliadol jednak na to, aby deti mali primeraný kontakt s rodičom, ktorému nie sú zverené do osobnej starostlivosti ako i na zabezpečenie styku maloletých detí navzájom tak, aby nedošlo k odcudzeniu, resp. k narušeniu súrodeneckých vzťahov.

3. Postupom podľa ust. § 62, § 65 ods. 1, 2 a § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine súd prvej inštancie potom upravil rozsah vyživovacej povinnosti rodičov voči maloletým deťom, keď prihliadol najmä na možnosti a schopnosti obidvoch rodičov ako i na potreby maloletých detí. V ďalšom súd prvej inštancie výrokom IV. zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, keď konštatoval, že od nariadenia neodkladných opatrení uzneseniami tamjšieho súdu č.k. 8P/49/2020-222 zo dňa 29.04.2021 a č.k. 8P/49/2020-382 zo dňa 23.11.2021 nedošlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu týchto právoplatných rozhodnutí, ktoré zároveň zrušil počnúc dňom právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

4. Rozhodnutie o trovách štátu súd prvej inštancie vyhradil samostatnému rozhodnutiu a zároveň žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov prvostupňového konania postupujúc podľa ust. § 52 CMP.

5. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote otec maloletých detí. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, maloleté deti zveriť do jeho osobnej starostlivosti a matke upraviť styk každý párný víkend od piatku 15:00 hod. do pondelka 08:00 hod. s tým, že si matka prevezme deti v školskom zariadení a v pondelok ich tam privedie. Mimo školskej dochádzky si matka prevezme deti prostredníctvom tretej osoby p. V. J.. Poukazoval na konanie matky, ktorá dňa 02.09.2020 podala žiadosť o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom po tom, čo 01.08.2020 odišla aj s deťmi zo spoločnej domácnosti z dôvodu, že si už po niekoľkokrát našla priateľa. Odsťahovala sa do vedľajšieho domu ku kamarátke, pričom na neho absolútne neopodstatnene podala trestné oznámenie vo veci týrania blízkej a zverenej osoby. V tom čase už dva mesiace nežila v spoločnej domácnosti a takýmto

podaním sa ho snažila „dostať od detí“, nakoľko sa mu viackrát týmto spôsobom vyhrážala. V súlade s názorom psychológa detí p. H. zastával otec názor, že súrodenecké puto by v takomto prípade nemalo byť prerušené. O deti sa vzorne stará takmer dva roky, vedie ich k zodpovednosti a svedomitosti a postoj voči deťom počas celého obdobia nemení. Na rozdiel od matky majú u neho vytvorené zázemie, kamarátov, školu, čiže spoločnosť, pričom matka nemá ani len rodinné zázemie a dokonca ani majetkové pomery, aby mohla deťom niečo v budúcnosti vytvoriť. Jej najbližšia rodina sa postavila proti rozdeleniu detí, nakoľko poznajú psychický stav matky ako aj jej manžela p. W. B.. Počas jeho pobytu vo väzbe sa matka zvládla postarať o deti maximálne týždeň, následne ich začala nechávať u príbuzných, kamarátov, ľudí, ktorých sotva poznala a deti niekoľkých z nich ani nepoznali, kým ich tam nedoviezla a nenechala. Jej rodičia ani rodina p. B. nie je schopná jej v starostlivosti nijako pomôcť, nakoľko neboli schopní sa postarať ani o vlastné deti. Je až neuveriteľné, že matka si doteraz dovolila zavádzať súdy, kuratelu a ešte aj napriek všetkým dôkazom jej bolo okresným súdom vyhovené.

6. Matka vo svojom vyjadrení prostredníctvom právneho zástupcu žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Poukazovala na závery znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný v priebehu konania na vyžiadanie súdu, z ktorého súd prvej inštancie podľa jej názoru správne vychádzal. Nikdy sa zle k deťom nechovala a v jej starostlivosti počas konania neboli zistené žiadne nedostatky. Odmietala vyjadrenia otca na adresu jej manžela, ktoré predstavujú vrchol klamstva, keďže manžel bol v rámci tohto konania taktiež šetrený súdom prostredníctvom viacerých inštitúcií. Nie je možné súhlasiť s tvrdením otca, že sa o deti vzorne stará, keď už v predchádzajúcich konaniach poukazovala na to, že maloleté deti bývajú často samé alebo s babkou a otec ich zanedbáva po hygienickej stránke. Maloletá I. má v jej domácnosti zabezpečené rodinné zázemie a veľmi sa teší, „že môže byť u matky“, a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď na jej názor prihliadol. Deťom nehrozí ani vzájomné odcudzenie tak, ako to popisuje otec, nakoľko súdom upravený styk v plnej miere rešpektuje to, aby maloleté deti mohli spolu tráviť dostatok času. Z jej strany rozhodne ani nehrozí obmedzovanie stretávania detí navzájom a nemá nič proti tomu, aby sa styk rozšíril i s prihliadnutím na záujem detí.

7. Kolízny opatrovník ako i zástupca okresnej prokuratúry vo svojich vyjadreniach zhodne žiadali napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť.

8. Rodičia vo svojich ďalších vyjadreniach zotrvávali na svojich prednesoch, keď sa vzájomne obviňovali z nedostatočnej starostlivosti o maloleté deti s tým, že otec navrhoval v odvolacom konaní vypočúť maloleté deti.

9. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia pojednávania rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach (výroky I., II. III. a v súvisiacich výrokoch VII. a VIII.) ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) potvrdil.

10. Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom mal i odvolací súd preukázané, že rodičia maloletých detí, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti, nie sú ochotní sa dohodnúť na úprave práv a povinností k maloletým deťom.

11. Vychádzajúc z týchto skutočností prvoinštančný súd postupoval správne, keď v zmysle § 36 ods. 1 Zákona o rodine rozhodoval o úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom. V tomto smere vykonal vo veci i dostatočné dokazovanie a vyvodil z neho správny záver, keď maloletého F. zveril do osobnej starostlivosti otca a maloletú I. do osobnej starostlivosti matky.

12. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tejto časti sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s podrobnými dôvodmi napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani v priebehu odvolacieho konania neboli tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvoinštančný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia. Z odôvodnenia rozsudku (najmä z odsekov 35. až 41.) je zrejmé, z ktorých konkrétnych skutočností súd pri rozhodovaní vychádzal, na ktoré dôkazy prihliadol, i to, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, s ktorými dôvodmi, tak ako je už vyššie uvedené, sa i odvolací súd v tejto časti stotožnil.

13. Tak, ako to napokon správne konštatuje i prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozsudku, v situácii, keď rodičia nie sú schopní a najmä ochotní sa dohodnúť na úprave práv a povinností k maloletým deťom, musí pri rozhodovaní v prvom rade prihliadať na záujem maloletých detí a pri rozhodovaní vychádzať z objektívne zistených skutočností (bez ohľadu na rozdielne subjektívne tvrdenia rodičov). V tomto smere potom súd prvej inštancie postupoval správne, keď pri rozhodovaní vychádzal zo záverov znaleckého dokazovania, v rámci ktorého boli maloleté deti znalcom podrobne vypočuté a vyjadrili svoj názor primerane svojmu veku. Aj odvolací súd sa v tomto prípade stotožnil so záverom znaleckého posudku, v zmysle ktorého optimálnym riešením situácie je zverenie maloletej I. do osobnej starostlivosti matky a maloletého F. do osobnej starostlivosti otca s tým, aby deti mali možnosť čo najčastejšie navštevovať rodičov ako i vzájomne sa stretávať, a preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, ako je vyššie uvedené v tejto časti, potvrdil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie umožňuje obidvom rodičom podieľať sa na výchove maloletých detí a zároveň zabezpečuje i styk súrodencov navzájom tak, aby nedošlo k odcudzeniu citových väzieb vzhľadom na situáciu, ktorú vytvorili samotní rodičia, ktorí nie sú schopní vyriešiť svoje vzájomné nezhody. Tu je opätovne potrebné poukázať na podrobné zdôvodnenie napadnutého rozsudku v odsekoch 59. až 63. opravného uznesenia (ktorý tvorí súčasť rozsudku), s ktorými dôvodmi sa odvolací súd taktiež v celom rozsahu stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP).

14. Deti boli podrobne vypočuté v rámci znaleckého dokazovania, kde vyjadrili svoje názory primerane svojmu veku pred znalcom z odboru psychológie ako odborne povolanou osobou, a preto ani odvolací súd nepovažoval za potrebné vypočuť deti opätovne v rámci odvolacieho konania a otcom navrhovaný dôkaz preto nevykonal.

15. Keďže následne súd prvej inštancie postupoval správne i v tom, keď určil rozsah vzájomnej vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom, prihliadajúc na možnosti a schopnosti obidvoch rodičov ako i na potreby maloletých detí, odvolací súd aj v tejto časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. V odsekoch 42. až 49. súd prvej inštancie podrobne vyhodnotil majetkové pomery (možnosti a schopnosti) obidvoch rodičov a prihliadol i na potreby maloletých detí, s ktorými podrobnými dôvodmi sa i odvolací súd stotožnil (§ 387 ods. 2 CSP), a preto aj v tejto časti napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. Vo výroku, ktorým súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia (výrok IV. odvolaním nenapadnutom), zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

17. O trovách odvolacieho konania medzi účastníkmi odvolací súd rozhodol podľa ust. § 52 CMP s použitím ust. § 396 ods. 1 CSP a nepriznal žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).